

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1C/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200498
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2025:7822200498.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1C/15/2022

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Vladimírou Gajdošovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom A. C. X, D. X, E. F., zast. JUDr. Ladislavom Korfantom, advokátom, so sídlom Cyrila a Metoda 4, Rožňava, proti žalovaným 1. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. XXX/XX, F., 2. K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. L. X, D. E. XX, J. L., E. F., 3. J. H., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXX, 4. J. H., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, všetci zast. JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou, so sídlom Nám. 1. mája 11, Rožňava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva

rozhodol:

1C/15/2022

I. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. územie F., Obec F., Okres F., k parcele registra „C“ č. 1866/104- zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 347 m², parcele registra „C“ č. 1866/408- záhrada s výmerou 456 m² a k rodinnému domu súpisné č. XXX stojaceho na parcele č. 1866/104, súčasťou nehnuteľnosti sú tiež garáž, pivnica, dreváreň a hospodárka častí.

II. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. územie F., Obec F., Okres F., k parcele registra „C“ č. 1866/104- zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 347 m², parcele registra „C“ č. 1866/408 – záhrada s výmerou 456 m² a k rodinnému domu súpisné č. XXX stojaceho na parcele č. 1866/104 p r i k a z u j e do podielového spoluvlastníctva žalovaným v 1. až 4. rade, a to tak, že podiel 1/8 k celku pod položkou B 3 prikazuje v podiele 1/24 k celku do vlastníctva žalovanej v 1. rade, v podiele 1/24 k celku do vlastníctva žalovanej v 2., rade, v podiele 1/48 k celku do vlastníctva žalovaného v 3. rade a v podiele 1/48 k celku do vlastníctva žalovaného v 4. rade.

III. Žalovaní v 1., 2., 3. a 4. rade sú p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne za ustupujúci podiel 1/8 žalobkyni sumu 21 375 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Konanie v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva zastavuje.

V. Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovaným v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

VI. Žalobkyňa a žalovaní 1. až 4. rade sú p o v i n n í nahradiť trovy štátu, a to žalobkyňa v rozsahu 50% a žalovaní v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 50%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu 26.10.2011 domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva s právnym predchodcom žalovaných v 1. až 4. rade N. H. k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k.ú. F., a to parcely registra „C“ č. 1866/104- zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 347 m², parcely registra „C“ č. 1866/408- záhrada s výmerou 456 m² a k rodinnému domu súpisné č. XXX stojaceho na parcele č. 1866/104, súčasťou nehnuteľnosti sú tiež garáž, pivnica, dreváreň a hospodárka časť (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), a to tak, že ich súd prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného a zaviaže ho zaplatiť finančnú náhradu za jej 1/8 - inový majetkový podiel do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, alebo podľa prejavu žalovaného nariadiť predaj nehnuteľností a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že so žalovaným sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudli v dedičskom konaní po rodičoch, a to žalovaný v podiele 7/8 - in a ona v podiele 1/8 - iny k celku. Uviedla, že svoj spoluvlastnícky podiel nadobudla v roku 1996 v dedičskom konaní po otcovi. Ide o atraktívnu nehnuteľnosť, blízko hlavnej ulice mesta F.. Dom bol postavený v 70 - tych rokoch 20. stor., má dva byty plus bývanie na manzardke : a/ byt na prízemí - má 3 izby, kuchyňu, komoru, kúpeľňu plus WC, chodbu, kotolňu, túto časť používa na bývanie žalovaného syn s rodinou, b/ byt na poschodí - má 3 izby, kuchyňu, kúpeľňu plus WC, chodbu - túto časť používa na bývanie žalovaný s manželkou, c/ manzardková časť - má 1 predsieň, 1 predizbu, 1 izbu, 2 balkóny - túto časť používa na bývanie švagor žalovaného (brat jeho manželky), d/ nad obytnou časťou sa nachádzajú pôjdy, ktoré zakrýva strecha, e/ súčasťou nehnuteľností - mimo domu sú garáž, pivnica v záhrade pod zemou, dreváreň, hospodárska časť pre chov zvierat, výmera pozemku činí 803 m². Dôvodila, že žalovaný od roku 1996, t.j. za dobu 15 rokov doposiaľ ju z jej podielu nebol ochotný vyplatiť a nevyplatil, iba to sľuboval a za celé obdobie predmetné nehnuteľnosti užíval, pričom v dome nemohla bývať, lebo ju tam nepustil a za užívanie jej podielu nehnuteľností jej nič neplatil. Žalovaného vyzývala teraz aj písomne na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, a to uzavretím kúpnej zmluvy predmetom ktorej by bol jej 1/8- inový podiel za kúpnu cenu 10 300 eur alebo aby nehnuteľnosti boli odpredané inému subjektu. Vyjadrila pochybnosti, že žalovaný nehnuteľnosti prevedie na inú osobu, aby ju nemusel vyplatiť. Podľa porady s odborníkom - nehnuteľnosti majú vyššiu všeobecnú trhovú cenu, ktorá pripadá na jej podiel, než žiada vyplatiť. Podľa nestranného znalca, takéto nehnuteľnosti v danej lokalite majú všeobecnú trhovú hodnotu vyššiu ako 3 000 000 Sk - vyše 99 000 eur. Žiadala, aby ju žalovaný vyplatil podľa všeobecnej trhovej ceny určenej podľa znaleckého dokazovania, vychádzajúc z jej podielu 1/8 - iny. Uviedla, že je bez príjmu, mesačne poberá iba nízku sociálnu dávku 62 eur, je bez práce, vedená ako uchádzačka o zamestnanie, nemá kde bývať, lebo nemá byť vo vlastníctve ani v užívaní. Predložila potvrdenie o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch, potvrdené Mestským úradom Rožňava, ktoré potvrdzuje uvedené skutočnosti.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v rodinnom dome býva s rodinou od roku 1968, ktorý bol postavený v roku 1966 a je ochotný kúpiť sestrin podiel 1/8, ale nie za cenu, ktorú určila. Popísal ako sa staral o rodičov až do ich smrti, pričom jeho sestra ich ani raz nenavštívila a neopýtala sa, či netreba s niečím pomôcť. Mame neprišla ani na pohreb. Vyjadril ochotu odkúpiť žalobkynin podiel za cenu, ktorá bola určená v dedičskom konaní po odpočítaní sumy, čo investoval do domu a zaplatil ako daň namietajúcej jej spôsob života.

4. Žalobkyňa považovala jeho vyjadrenie za nedôvodné.

5. Vo vyjadrení zo dňa 23.1.2012 žalobkyňa uviedla, že vlastníckymi predmetných nehnuteľností boli až do svojej smrti rodičia. Podľa dedičského rozhodnutia D 862/95 po neb. otcovi K. H., ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.1.1996 žalovaný nadobudol podiel na predmetných nehnuteľnostiach 3/8 k celku a aj podiel ich matky bez povinnosti vyplatenia za jej podiel, s povinnosťou vyplatiť ďalšiu sestru a ona 1/8 k celku. Podľa rozhodnutia D 28/00 po neb. matke I. H., F. A. žalovaný nadobudol podiel 4/8 k celku s povinnosťou vyplatiť ďalších dedičov, vrátane jej detí C. B. a M. B. do 21.12.2010, čo však neurobil do podania žaloby. Jej deti riadne zdedili členský podiel 1 izbového družstevného bytu. Nesúhlasila s tvrdeniami žalobcu o vykonaných investíciách do nehnuteľnosti (ústredné kúrenie, plynofikácia, plot atď.) dôvodiac, že tieto vykonali ich rodičia na svoje náklady a vo vzťahu k tvrdeným

investíciám vznesla námietku premlčania. V ďalšej časti vyjadrenia sa venovala neochote žalovaného ju vyplatiť za spoluvlastnícky podiel, resp. tomu, že je ochotný jej vyplatiť za podiel iba sume 3 319 eur a aj jej vyplatenie podmieňuje odpočítaním ďalších uvádzaných položiek. Opakovane zdôraznila, že nehnuteľnosť pozostáva z dvoch bytov, ktoré užíva žalovaný s rodinou a jeho syn s rodinou a ďalší rodinný príslušník, pričom jej trhovú cenu je 116 000 eur. Jeho vyjadrenia považovala za nepravdivé a účelové.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12.3.2012 mal za to, že žalobkyňa podala predčasnú žalobu. Uviedol, že žalobkyňa ho prvýkrát vyzvala na vyplatenie jej podielu listom zo dňa 17.10.2011 a bez toho, aby vyčkala na jeho vyjadrenie 26.10.2011 podala žalobu. Nesúhlasil so znaleckým posudkom č. 19/2012 O. M. M., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti v sume 89 300 eur ku dňu vypracovania znaleckého posudku a výšku zhodnotenia nehnuteľnosti z jeho strany počnúc 30.6.1995 do 26.11.2011 v sume 5 800 eur. Mal za to, že nehnuteľnosti majú nižšiu hodnotu a vo vyčíslení zhodnotenia nehnuteľnosti nebol braný zreteľ na rekonštrukčné práce, ktoré vynaložil. Z posudku nie je zrejmé na základe akých postupov znalec vychádzal pri stanovení zhodnotenia investíciami a z akých dokladov vychádzal, a preto považoval znalecký posudok za nepreskúmateľný. Poukázal na to, že v rodičovskom dome býva takmer 40 rokov a zopakoval svoje tvrdenia ako sa o nich staral. Uviedol, že všetky investície do nehnuteľností vniesol on so súhlasom vlastníkov – rodičov, pričom žalobkyňa sa na investíciách nijako nepodieľala. Považoval preto za nespravodlivé, aby ho súd zaviazal na poskytnutie náhrady žalobkyni za spoluvlastnícky podiel vypočítaný z hodnoty spoločnej nehnuteľnosti vrátane ním prevedeného zhodnotenia, teda pomernej časti nákladov za zhodnotenie. Mal za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, aby spoluvlastnícky stav k nehnuteľnosti ostal nezmenený a bol ponechaný doterajší právny vzťah. Za takéto dôvody považoval predovšetkým svoj zdravotný stav, dôchodcovský vek, sociálnu situáciu, jeho odkázanosť na bývanie v spornej nehnuteľnosti osobné väzby na nehnuteľnosť, výšku finančných prostriedkov vynaložených na zhodnotenie spoločnej nehnuteľnosti a aj spoluvlastníckeho podielu žalobkyne.

7. Žalobkyňa v podaní zo dňa 2.4.2012 zotrvala na svojej žalobe a tvrdení týkajúcich sa neochoty žalovaného, napriek jej snahe, na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nevyplatenia dedičských podielov žalovaným jej synom s nutnosťou riešenia v exekučnom konaní, neumožnenia užívania nehnuteľností jej osobou žalovaným s poukazom na jeho list zo dňa 20.10.2011, kde podmieňuje vyplatenie jej podielu v ním určenej sume 3 319 eur odpočítaním sumy 200 eur. Uviedla, že ich vzťahy sú značne narušené. Argumentovala, že ona nemá bývanie a je bez príjmu a prostredníctvom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva si chce riešiť otázku vlastného bývania. Svoju žalobu považovala za dôvodnú, zapríčinenú žalovaným. Vo vzťahu k všeobecnej trhovej hodnote nehnuteľností uviedla, že tieto majú všeobecnú cenu vyššiu ako sú ohodnotenú, pričom investície neuznala, nakoľko ich robili ich rodičia za svojho života.

8. Žalovaný v ďalších podaniach špecifikoval investície do predmetných nehnuteľností a podaním zo dňa 10.11.2017 si uplatnil nárok na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a žiadal, aby súd uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť mu v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 9 000 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

9. Rovnako žalobkyňa v ďalších svojich podaniach zotrvala na žalobe a svojich doterajších tvrdeniach zdôrazňujúc svoju sociálnu situáciu a neochotu žalovaného vyplatiť jej spoluvlastnícky podiel.

10. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom - Obvodným súdom pre Prahu 2 dňa 27.04.2015 uviedla, že je bezdomovkyňa, prespáva na G. C. N. D. X, vždy sa tam prihlási na jednu noc. Keď je teplo spí vonku alebo vo Vysočanoch pod mostom, teraz si zaobstarala stan a môže spať v stane. Živí sa tak, že zbiera starý papier, odváža ho do zberne surovín, za jedno kg papiera vyplatia 30 Kč. Tých 30 Kč potom platí G. C. na nocľah. Má dvoch synov, ktorí sa zdržujú v ČR, sú to dvojčatá M. a C. B., nar. XX.XX. XXXX. Stanislav je ženatý a má deti, M. je ako ona nezamestnaný. Jej brat - žalovaný sa s ňou vôbec ne baví, na Slovensku bola pred štyrmi rokmi, ale to ju brat do domu ani nepustil, musela spať vonku na schodoch v cudzom dome, kde si ju potom všimli cudzí ľudia, dali jej najesť a peniaze, aby sa mohla vrátiť do ČR. Keď sa brata pýtala či ju vyplatí povedal, že nevyplatí, že sa toho nedočká. Jej vzťahy s bratom teda nie sú dobré. Kľúče od domu vlastne ani nemala. Brat jej nikdy neponúkol, aby tam išla bývať, ona ani o to bývanie záujem nemala, na opravu nehnuteľností alebo jej údržbu nijak neprispievala, pretože tam teraz býva brat s celou svojou rodinou a tak si to upravili ako sami chceli.

Chce zostať v ČR a to aj s ohľadom na svojich dvoch synov, ktorí sa tam zdržujú. Mali ešte sestru, ktorá zomrela, tá tiež nebola vyplatená z nehnuteľností. Jej zdravotný stav je veľmi zlý, má chorú nohu, má obmedzený pohyb, chodí na preväzy nohy do G. C.. Preto sa ani nemôže dostaviť na pojednávanie, pretože nemá žiadne finančné prostriedky, ani na cestovné. Zatiaľ nepožiadala na Slovensku o starobný dôchodok, v Českej republike žiadne dávky nepoberá.

11. Právna zástupkyňa žalovaného mala za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 142 ods. 2 OZ, s poukazom na to, že záujem žalovaného na zachovaní podielového spoluvlastníctva je prednejší a prevyšuje záujem žalobkyne, záujem žalobkyne je v prvom rade zisťný a deklarované skutočnosti, že žalobkyňa nemá kde bývať, nemá na stravu a v tomto konaní má to byť žalovaný, ktorý má poskytnúť žalobkyňi nejaké finančné prostriedky v súvislosti so zrušením podielového spoluvlastníctva nemá žiadnu právnu relevanciu. Predsa nie vinou žalovaného sa žalobkyňa dostala do tohto stavu, už len s poukazom na to, že tak žalovaný ako aj žalobkyňa zo strany rodičov mali dostatočné zabezpečenie do života, aby do života sa mohli zapojiť a uplatniť. Bol to práve žalovaný, ktorý sa podieľal na zveľadení rodičovského domu, tento celý život budoval, vykonal veľa opráv, rekonštrukcií, dom obýva takmer 48 rokov a žalobkyňa, ktorá nielen že sa nestarala o rodičovský dom, potom ako odišla do sveta, ani sa nezaujímal nielen o dom, ale ani o samotných rodičov, to že bol otec vážne chorý, bezvládný, doopatroval ho žalovaný so svojou manželkou, vystrojil aj pohreb bez pomoci žalobkyne, ktorá chorého otca nikdy nenavštevovala, mama zomrela po nešťastnej rodinnej udalosti, dcéra neodprevadila matku pre jej opilosť, všetko stratila pre alkoholizmus, svoje deti nevychovala, nechala ich u žalovaného, kde im zabezpečili živobytie. Privodila si exekučné konanie, vedie sa exekúcia aj na zrážky z jej dôchodku. Bola vyplatená z dedičského konania, treba pozeráť na vek žalovaného, investoval do nehnuteľností, nemá na starobu finančné prostriedky, aby vyplácal žalobkyňu, toto je absolútne neopodstatnený návrh, je tu ustanovenie zákona na to, aby sa podielové spoluvlastníctvo zachovalo, je na to judikát, s prihliadnutím na chorobu, na zdravotný stav, zákon to umožňuje, je dôvodné vzhľadom na všetky okolnosti, opatrovanie a starosť o rodičov. Poukazovať na to, že žalobkyňa je v takej situácii je pre toto konanie neprijateľné.

12. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že v tom dome býva on s manželkou, jeho syn s manželkou, ktorý má 48 rokov, dcéra syna tam už nebýva, bývala tam, dokiaľ sa nevydala. Syn tam býva celý čas, najprv sám, potom s rodinou. Má aj ďalšieho syna, ale on býva inde. Je pravda, že býval tam aj brat jeho manželky tak, ako je tvrdené právnym zástupcom žalobkyne, no býval tam len dva roky. Náklady na bývanie sú dosť veľké, nevie presne koľko. Teraz má starobný dôchodok 426 eur. Manželka má 360 eur. Syn a jeho manželka sú zamestnaní. Všetky náklady za bývanie platí on a manželka, oni semtam prispievajú. Aký má syn s manželkou príjem nevie, nezaujíma ho to. Platia Poštovej banke úver, koľko je to mesačne nevie povedať. Na lieky dopláca približne 30 eur mesačne. Iné pravidelné splátky mesačne nemá.

13. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že pre hodnotenie tvrdení zo strany žalovaného a jeho právnej zástupkyne, kde hodnotia dôvody hodné osobitného zreteľa je vhodné poukazujú aj na stanoviská NS a pod., náležitým spôsobom vyhodnotiť aj stránku čo sa týka žalobkyne. Tak ako uviedol, žalobkyňa podaním žaloby mieni si vyriešiť tie najnutnejšie životné potreby čo sa týka sociálnej stránky, zdravotnej stránky, na druhej strane, čo sa týka žalovaného, tento si chce zachovať najvyšší luxus bývania aký existuje a to na úkor zákonných práv žalobkyne. Tak ako uviedli už aj v návrhu a vychádzal aj zo znaleckých posudkov, uvedený dom pozostáva z troch podlaží, byt na prízemí má tri izby, kuchyňu, komoru, kúpeľňu a WC, chodbu, kotolňu, túto časť používal a zrejme aj používa na bývanie syn žalovaného s manželkou. Ďalej je to byt na poschodí, má tri izby, kuchyňu, kúpeľňu a WC, je tam chodba, túto časť používa na bývanie žalovaný s manželkou. Ďalej je to manzardová časť, ktorá má jednu predsieň, jednu predizbu, jednu izbu, dva balkóny, túto časť v čase ohliadky znalca užíval švager žalovaného, t.j. brat jeho manželky. Nad obytnou časťou sa nachádzajú pôjdy, ktoré zakrýva strecha. Súčasťou nehnuteľností mimo domu sú garáž, pivnica v záhrade pod zemou, dreváreň, hospodárska časť pre chov zvierat, plus pozemok v celkovej výmere 803 m². Ide o skutočne nadluxusné bývanie a návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je jednoznačne dôvodný, niečo iné by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Ako je zrejme aj z dokazovania v danej veci, žalovaný dlhé roky žalobkyňu do domu vôbec nepustil, čoho dôkazom je aj jeho vyjadrenie z 20.10. 2011, takisto odmietol ju tam pustiť aj posledným listom, ktorý žalovaný zaslal. Tiež žalobkyňa v minulosti mienila si tam uložiť nábytok, ktorý doniesla aj s Áviou za prítomnosti svedka I. D., F., A. X, ktorého navrhli vypočúť a pre prípad potreby ho navrhujú vypočúť, žalovaný odmietol čo len pustiť žalobkyňu. Čo sa týka dokazovania,

čo prípadne mal v dome robiť, poukazujú na jeho výsluch, ktorý citovali vo vyjadreniach, keď žalovaný bol vypočutý na pojednávaní a jednak poukazujú na ohliadku miesta súdnym znalcom O. M. M., ktorý celý dom spolu aj so žalovaným aj za jeho prítomnosti prechádzal a žalovaný sa mal vyjadrovať, čo na nehnuteľnosti robil. Zo znaleckých posudkov z dedičských konaní by malo byť tiež zrejme, ako rodičia zanechali danú domovú nehnuteľnosť. Po oboznámení sa so znaleckými posudkami, vychádzajúc aj z prvých vyjadrení zo strany žalovaného a tiež čo uviedol za prítomnosti súdneho znalca, aby znalecký posudok vyhodnotil znalec O. L. P., čo sa týka prípadne zvýšenia hodnoty nehnuteľností pričinením sa zo strany žalovaného. Poukázal na to, že žalovaný dlhé roky nehnuteľnosť užíva a dlhé roky aj na úkor žalobkyne získaval bezdôvodné obohatenie. Žalovaný danú situáciu mohol dávno vyriešiť a pri dobrej vôli, poukázal na to, že nejde o veľkú sumu, dávno to mohol riešiť aj za pomoci príbuzných, ktorí tam bývajú, ale opätovne poukázal na skutočnosť, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby žalovaný mal užívať tak veľkú nehnuteľnosť, kde sú samozrejme aj vyššie náklady.

14. Súd v poradí prvým rozsudkom č.k. 4C/153/2011 zo dňa 19.4.2018 zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam žalobkyne a žalovaného zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F., rodinného domu č.s. XXX na parc. č.1866/104, parc. č. 1866/104 zastavané plochy a nádvoría o výmere 347 m², parc. č, 1866/408 záhrada o výmere 456 m², súčasťou nehnuteľností sú tiež - garáž, pivnica, dreváreň, hospodárska časť (I.), podielové spoluvlastníctvo vporiadal tak, že nehnuteľnosti na LV č. XXX, k.ú. F., rodinný dom č.s. XXX na parc. č. 1866/104, parc.č. 1866/104 zastavané plochy a nádvoría o výmere 347 m², parc. č. 1866/408 záhradu o výmere 456 m², súčasťou nehnuteľností sú tiež - garáž, pivnica, dreváreň, hospodárska časť prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobkyňi finančnú náhradu vo výške 11 042 eur v mesačných splátkach po 1 000 eur, splatných do konca toho - ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok (II.) a vylúčil návrh žalovaného na zaplatenie 9 000 eur titulom bezdôvodného obohatenia na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania (III.). V odôvodnení rozsudku mal súd za to, že dôvody pre nezrušenie podielového spoluvlastníctva, ktoré preukazoval žalovaný a jeho záujem na nezrušení podielového spoluvlastníctva nemôžu prevýšiť záujem žalobkyne na jeho zrušení a vporiadaní. Ide o nehnuteľnosť nadobudnutú pôvodne rodičmi strán sporu (aj keď sú tvrdené a preukazované investície zo strany žalovaného), ktorú obývali rodičia, spolu s nimi ich obýval aj žalovaný, neskôr s rodinou a dvomi deťmi a následne jeho syn s manželkou a svojou dcérou. Za toto nepretržité trvanie užívania nehnuteľnosti je zrejme, že do nehnuteľnosti žalovaný aj s rodinou investoval. Syn žalovaného v tomto dome obýva byt s rozlohou 133 m², keď v F. v súčasnosti za prenájom podobného bytu resp. domu (aj na menej lukratívnych miestach) sa za prenájom platí od 400 eur do 500 eur mesačne. Syn žalovaného má teda dlhodobo vyriešenú svoju bytovú otázku bez vynaloženia finančných prostriedkov. Konštatoval, že žalobkyňa naopak, aj keď súd pripustil, že zrejme má sama výrazný podiel na tom, v akej osobnej a finančnej situácii sa nachádza, dlhodobo nemá vyriešenú svoju bytovú situáciu a to veľmi výrazne, pretože má status bezdomovkyne, napriek tomu, že je spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v podiele 1/8. Z uvedených dôvodov nevyhovela návrhu žalovaného na zachovanie podielového spoluvlastníctva, majúca na zreteli princíp „spravodlivého usporiadania vecí“. Konštatoval, že strany sporu sa nedohodli na spoločnom užívaní nehnuteľností, žalobkyňa nemá do nehnuteľností prístup. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov nevyhovela návrhu žalovaného na zachovanie podielového spoluvlastníctva a vyhovela návrhu žalobkyne na jeho zrušenie a vporiadanie s tým, že prikázal nehnuteľnosť väčšinovému spoluvlastníkovi - žalovanému a zaviazal ho vyplatiť ustupujúcemu spoluvlastníkovi - žalobkyňi finančnú náhradu za jej spoluvlastnícky podiel. Pri určení finančnej náhrady vychádzal zo Znaleckého posudku č. 19/2012 zo dňa 21.02.2012 aktualizovaného na cenovú úroveň v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, keď určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností sumou 88.336 eur, z toho 1/8 predstavuje 11 042 eur. Žalovanému umožnil zaplatiť finančnú náhradu v mesačných splátkach po 1 000 eur konštatujúc, že na splácanie tejto finančnej náhrady môže prispieť aj syn žalovaného, ktorý nehnuteľnosť s rodinou dlhodobo užíva, nemá a nemal s vyriešením bytovej potreby bývania žiadne finančné náklady. O vylúčení návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 9 000,- eur na samostatné konanie rozhodol podľa § 166 ods. 2 CSP a urobil tak aj z dôvodu hospodárnosti konania, keďže za prvoradé považoval rozhodnúť o samotnom návrhu žalobkyne na zrušenie a vporiadanie nehnuteľností, keď protistrana žiadala podielové spoluvlastníctvo strán sporu zachovať.

15. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 9Co/303/2018 zo dňa 26.6.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zrušení a vporiadaní podielového spoluvlastníctva, odmietol odvolanie proti výroku o vylúčení návrhu žalovaného na zaplatenie 9 000 eur na samostatné konanie, v ktorom

bude rozhodnuté aj o trovách konania a žalobkyni priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

16. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 8Cdo/290/2019 zo dňa 17.9.2020 odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Rožňava z 19. apríla 2018 č.k. 4C/153/2011-455 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2019 sp. zn. 9Co/303/2018 a uznesením sp. zn. 8Cdo/290/2019 zo dňa 29.9.2021 dovolanie v časti odmietajúcej odvolanie proti výroku o vylúčení návrhu žalovaného na zaplatenie 9 000 eur na samostatné konanie odmietol, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2019 sp. zn. 9Co/303/2018 v potvrdzujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/153/2011-455 z 19. apríla 2018 vo výroku, ktorým bol vylúčený návrh žalovaného na zaplatenie 9 000 eur na samostatné konanie zrušil.

17. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3Co/177/2021 zo dňa 20.1.2022 zrušil rozsudok tunajšieho súdu vo výrokoch pod č. I. a II. v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vychádzajúc z intencií uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/290/2019 zo dňa 29.9.2021, pričom dospel k záveru, že sa súd prvej inštancie dôsledne nevysporiadal s existenciou zákonných dôvodov pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré so zrušením podielového spoluvlastníctva sú zákonne úzko späté, a to s odkazom na ust. § 142 ods. 1 OZ, v ktorom sú uvedené spôsoby vyporiadania, ich poradie a zásady, ktorými sa súd pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva musí riadiť, a to aj s odkazom na ust. § 141 OZ berúc do úvahy aj ust. § 142 ods. 2 OZ, kedy výnimočne, z dôvodov hodných osobitného zreteľa, súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu, ale predajom veci a rozdelením výťažku. Uložil súdu vysporiadať sa s (in) solvenciou žalovaného, ktorá by bránila súdu zrušiť spoluvlastníctvo a prikázať vec žalovanému za primeranú náhradu, ako aj s určením všeobecnej ceny spoločnej nehnuteľnosti, keďže nebola zohľadnená v tom čase ešte záťaž spôsobená zriadením exekučného záložného práva, čo môže mať dopad na určenie všeobecnej ceny nehnuteľnosti. Odvolací súd tiež dal do pozornosti odôvodnenie zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorý zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalovaného na zaplatenie 9 000 eur na samostatné konanie, a to z dôvodu, že v konaní o zrušenie a podielového spoluvlastníctva je potrebné rozhodnúť o celom predmete konania, teda aj o vyporiadaní v širšom slova zmysle.

18. Po zrušení veci dovolacím súdom bola veci tunajším súdom pridelená nová spisová značka 1C/15/2022.

19. Žalovaný N. H. dňa XX.X.XXXX zomrel a súd uznesením zo dňa 17.7.2023 prerušil konanie do právoplatného skončenia dedičského konania po žalovanom vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8D/31/2022. Následne súd uznesením č.k. 1C/15/2022-694 zo dňa 18.3.2024 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovaného, a to G. H., K. H., J. H., J. H. a J. H.. Následne súd uznesením zo dňa 10.4.2024 zastavil konanie voči J. H., a to z dôvodu, že táto podľa uznesenia sp. zn. 8D/31/2022, Dnot 43/2022 zo dňa 29.9.2023 nenadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania.

20. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými podaniami strán sporu, výsluchom sporových strán, znaleckým dokazovaním, listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

21. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. F., obec F., okres F. zo dňa 25.10.2011 vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to parcely č. 1866/104 – zastavané plochy a nádvoria s výmerou 347 m², parcely č. 1866/408 – záhrady s výmerou 456 m² a rodinného domu súpisné č. XXX na parcele č. 1866/104 boli žalobkyňa v podiele 1/8 a právny predchodca žalovaných N. H. v podiele 4/8. Titulom nadobudnutia žalobkyne bolo osvedčenie o dedičstve č. D XXX/XX-X 448/96-710/96 a titulom nadobudnutia žalovaného bolo osvedčenie o dedičstve č. D XXX/XX-X 448/96-710/96 a osvedčenie o dedičstve č. D XX/XX-X 2326/00-212/01.

22. Listom zo dňa 17.10.2011 požiadala žalobkyňa právneho predchodcu žalovaných N. H. o zrušenie podielového spoluvlastníctva a o uzavretie kúpnej zmluvy na jej spoluvlastnícky podiel 1/8 v sume 10 300 eur, s tým, že súhlasila, aby cena za jej podiel bola určená nestranným znalcom, alebo aby boli

nehnutelnosti predané. V liste uviedla, že je bez príjmu, mesačne poberá iba nízku sociálnu dávku, je bez práce, vedená ako uchádzačka o zamestnanie, nemá kde bývať a nemá žiaden byt. Zároveň uviedla, že v dome nemôže bývať, lebo ju tam žalovaný nepustí a okrem neho tam býva aj jej syn s rodinou a manželkin brat.

23. V odpovedi zo dňa 20.10.2011 na list žalobkyne zo dňa 17.10.2011 žalovaný uviedol, že v dome po rodičoch býva už cca 40 rokov, všetko sám zrekonštruoval na vlastné náklady a žalobkyňa mu neponúkla ani materiálnu ani fyzickú pomoc, do domu ju nevpúšťa pre jej životný štýl – alkoholizmus. Vytkol jej, že sa nepodieľala na nákladoch na pohreb rodičov, matke na pohreb neprišla, predala jednoizbový byt patriaci matke a nechala si peniaze a že od roku 1996 neuhradila ani cent na dane. Navrhol, že jej za podiel vyplatí 3 319 eur pod podmienkou, že mu uhradí 200 eur za zaplatené dane s tým, že ak nepristúpi na tieto podmienky má podať žalobu na súd.

24. Zo záznamu právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Ladislava Korfantu zo dňa 10.11.2011 vyplýva, že prebehlo jednanie medzi ním a žalovaným, v ktorom žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach v odpovedi na list žalobkyne, ktorú si žalobkyňa neprevzala a uviedol, že má výhrady k jej spôsobu života.

25. Z osvedčenia o dedičstve č. D 862/95, Dnot 352/95 zo dňa 11.1.1996 vydaného notárkou – súdnym komisárom JUDr. Juditou Nagyovou po poručiteľovi K. H., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.X.XXXX vyplýva, že dedičia uzavreli dohodu o vyporiadaní dedičstva, v zmysle ktorej predmetné nehnuteľnosti nadobudli N. H. v podiele 3/8 s povinnosťou vyplatiť O. J. sumu 100 000 Sk v lehote do 10 rokov od právoplatnosti rozhodnutia o dedičstve a bez povinnosti vyplatiť manželku poručiteľa I. H., F. A. a A. B., F. H. v podiele 1/8.

26. Z osvedčenia o dedičstve č. D 28/00, Dnot 28/2000 zo dňa 30.5.2000 vydaného notárom – súdnym komisárom JUDr. Jozefom Farkašovským po poručiteľke I. H., nar. X.X.XXXX, zomrelej 5.12.1999 vyplýva, že dedičia uzavreli dohodu o vyporiadaní dedičstva, v zmysle ktorej predmetné nehnuteľnosti nadobudol N. H. v podiele 4/8 s povinnosťou vyplatiť vnukov poručiteľky M. B., C. B., G. J. a J. M., F. J., a to každého z nich sumou 77 850 Sk do 31.12.2010.

27. Zo znaleckého posudku O. M. M. č. 19/2012 zo dňa 21.2.2012 vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti mali ku dňu vypracovania znaleckého posudku všeobecnú hodnotu 89 300 eur a výška zhodnotenia nehnuteľnosti zo strany žalovaného počnúc 30.6.1995 do 26.10.2011 bola 5 800 eur.

28. Znalec vo vyjadrení k stanovisku právnej zástupkyne žalovaného uviedol, že vyčíslenú hodnotu investícií stanovil na základe vyjadrenia žalovaného o tom, ktoré práce realizoval v období určenom v zadaní Okresného súdu Rožňava v prítomnosti zástupcu žalobkyne.

29. Výzvou na zaplatenie zo dňa 27.10.2011 žiadali C. B. a M. B. žalovaného, aby im v zmysle osvedčenia o dedičstve D 28/00, Dnot 28/2000 vyplatil náhradu za spoluvlastnícky podiel.

30. Z prehlásenia M. B. zo dňa 10.2.2012 vyplýva, že žalovaný jemu ani jeho bratovi dobrovoľne nevyplatil ich podiel na nehnuteľnostiach podľa dedičského rozhodnutia D 28/00, Dnot 28/2000.

31. Z návrhov na vykonanie exekúcie zo dňa 13.12.2011 adresovaných súdnemu exekútorovi JUDr. Markovi Rusovi vyplýva, že oprávnení C. B. a M. B. podali každý zvlášť návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému N. H., pričom exekučným titulom bolo osvedčenie o dedičstve D 28/00, Dnot 28/2000.

32. Čestným prehlásením zo dňa 28.9.2012 N. H. prehlásil, že od roku 1968 sa podieľal na výstavbe rodinného domu zapísaného na LV č. XXX, parcela č. 1866/104 a 1866/408 v katastri F., finančne ako aj pri stavebných prácach spolu so svojou manželkou G. H., nar. XX.XX.XXXX.

33. Žiadosťou zo dňa 12.1.2012 požiadal N. H. právneho zástupcu žalobkyne, aby zastavil exekúciu voči jeho osobe dôvodiac, že nevedel kde sa C. B. a M. B. nachádzajú, a preto im nemohol vyplatiť finančné prostriedky za ustupujúci podiel.

34. Fotokópiami bločkov a daňovým výmerom žalovaný preukázal, že do predmetných nehnuteľností investoval za účelom ich zhodnotenia a za nehnuteľnosti platil daň z nehnuteľností. Z úverovej zmluvy

uzavretej medzi žalovaným N. H. a spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. dňa 6.7.2001 vyplýva, že žalovaný si zobral úver 3 018 Sk za účelom kúpy obkladu.

35. Z uznesenia tunajšieho súdu v dedičskej veci 8D/31/2022, Dnot 43/2022 zo dňa 29.9.2023 vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti po poručiteľovi N. H., zomrelému XX.X.XXXX nadobudli G. H. v podiele 1/3 k celku, K. H. v podiele 1/3 k celku, J. H. v podiele 1/6 k celku a J. H. v podiele 1/6 k celku.

36. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. F., obec F., okres F. zo dňa 2.12.2025 vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to parcely č. 1866/104 – zastavané plochy a nádvoria s výmerou 347 m², parcely č. 1866/408 – záhrady s výmerou 456 m² a rodinného domu súpisné č. XXX na parcele č. 1866/104 sú žalobkyňa v podiele 1/8 a žalovaní G. H. v podiele 7/24, K. H. v podiele 7/24, J. H. v podiele 7/48 a J. H. v podiele 7/48.

37. Žalovaní v 1. až 4. rade podaním zo dňa 15.1.2025 zobrali vzájomný návrh na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva späť a konštatovali, že napriek ich snahe o mimosúdnu dohodu sa im nepodarilo so žalobkyňou dohodnúť. Uviedli, že medzi nimi koncom roka 2024 došlo k predbežnej dohode, podľa ktorej im žalobkyňa oznámila navrhovanú cenu za vyplatenie jej spoluvlastníckeho podielu podľa tzv. trhovej ceny nehnuteľností vo výške 21 000 eur, avšak napriek predchádzajúcemu súhlasu trvala n jednorazovom vyplatení podielu a odmietla ich návrh na jednorazové vyplatenie sumy 18 000 eur a zvyšku v splátkach. Toto jej jednanie považovali za neseriózne.

38. Žalobkyňa podaním zo dňa 19.3.2025 zotrvala na svojich doterajších podaniach a súhlasila so späťvzatím vzájomného návrhu na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Zároveň uviedla, že nikdy nedošlo k dohode o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, došlo iba k jednému predbežnému stretnutiu, ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia a jedna žalovaná. Ona nebola prítomná, ani ďalší žalovaní.

39. Podľa znaleckého posudku O. D. D. č. 23/2025 zo dňa 5.8.2025 je všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností ku dňu vypracovania znaleckého posudku 171 217,67 eur, zaokrúhlene 171 000 eur a nehnuteľnosti nie sú reálne deliteľné.

40. Žalovaní vo vyjadrení k znaleckému posudku mali za to, že takto ohodnotená nehnuteľnosť je na trhu nepredajná, avšak netrvali na inom znaleckom dokazovaní. Zároveň požiadali, aby súd nepriznal žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Dôvodili, že do konania vstúpili po právnom predchodcovi, ktorý navrhoval ponechať podielové spoluvlastníctvo z existenčných dôvodov. V záujme hospodárnosti konania a ukončenia sporu upustili aj od uplatnenia nároku na náhradu za zhodnotenie nehnuteľnosti investíciami, ktoré do nej v minulosti vložili, a to aj napriek tomu, že na takýto nárok mali právny základ, čo by si však vyžiadalo ďalšie dokazovanie. Touto ústretovosťou tak prispeli k rýchlejšiemu a pokojnejšiemu vysporiadaniu spoluvlastníctva. Akcentovali, že sa pokúsili o mimosúdnu dohodu, no žalobkyňa s ňou nesúhlasila. Uviedli, že žalovaná v 1. rade je osobou pokročilého veku, starobná dôchodkyňa, a zdravotne ťažko postihnutá, ktorá sa nachádza v zložitej existenčnej a sociálnej situácii a už samotné vyplatenie vyporiadaceho podielu ju uvrhne do existenčného úpadku a likvidity, pritom je vzhľadom na zhoršený zdravotný stav nútená sa v mesiaci október 2025 podrobiť operačnému zákroku. Spolu s nebohým manželom celý život budovali a udržiavali domovú usadlosť, ktorá je predmetom vyporiadania. Už v pôvodnom konaní navrhovali ponechať podielové spoluvlastníctvo vzhľadom na existenčné dôvody, pritom dnes sama sa už nedokáže vystavovať ďalším súdnym konaniam, a má záujem ukončiť tento spor, ktorý sa snažila skončiť aj mimosúdne, ale žalobkyňa na dohodu nepristúpila. Žalovaná v 2. rade je matka samoživiteľka a žalovaný v 3. rade je študent, ktorý nemá vlastné zdroje na platenie súdnych poplatkov. Akcentovali, že sa ocitli v spore, ktorý nevyvolali. Mali za to, že je potrebné prihliadať aj na to, že právny predchodca sa s manželkou starali o nehnuteľnosť, dochovali rodičov žalobkyne, pričom žalobkyňa v dome nebývala a nijako neprispievala do domu.

41. Žalobkyňa vo vyjadrení k znaleckému posudku súhlasila so znalcom určenou všeobecnou hodnotou predmetných nehnuteľností a žiadala, aby žalovaní boli zaviazaní zaplatiť jej náhradu trov konania. Uviedla, že už pred podaním žaloby vyzývala právneho predchodcu žalovaných viackrát ústne aj písomne na vyriešenie veci mimosúdnou cestou uzavretím kúpnej zmluvy na sumu 10 300 eur, avšak od roku 1996 nebola ochota ju vyplatiť, pričom celé obdobie žalovaní nehnuteľnosť bezodplatne užívali.

Vo svojej argumentácii poukázala na priložené listinné dôkazy – písomnú komunikáciu medzi ňou a právnym predchodcom žalovaných. Mala za to, že od začiatku až do konca ide o vynútené súdne konanie. Bola bez príjmu, poberala iba sociálnu dávku 62 eur a bola nútená si zohnať právneho zástupcu. V nehnuteľnostiach bývali tri rodiny, vrátane brata žalovanej v 1. rade. V priebehu ďalšieho konania žalovaná strana žiadala žalobu zamietnuť. Od určitého času tiež žalovaná strana viedla protižalobu o investície, ktorú ona od začiatku dôvodne namietala a uplatnila námietku premlčania a žalovaní pod ťarchou dôkazov zobrali žalobu späť. Zdôraznila, že postojom žalovanej strany nebolo možné vec riešiť inak ako žalobou. Z uvedeného dôvodu žiadala priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, tak ako sa trovy súdmi priznávajú v daných konaniach, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok konania. Uviedla, že je tiež 72 ročná osoba, dôchodkyňa, bezdomovkyňa, ktorej jediným príjmom je starobný dôchodok v sume 493 eur mesačne, ktorý jej nepostačuje ani na najnutnejšie životné potreby, najmä čo sa týka zabezpečenia nocľahu, stravy, obuvi, šiat, hygienických potrieb, liekov a iné. Je bezdomovkyňou a okrem podielu na nehnuteľnosti, ktorý je predmetom konania je celkom bezmajetná so značne zlým zdravotným stavom. Poukázala na vysoké ceny ubytovania, bývania, potravín, obuvi, šiat a iného spotrebného tovaru. Žalovaní sú dedičia, ide o 4 osoby, pomery žalobkyne voči nim sú ešte nepriaznivejšie. Žalovaní sú vlastníkami daných nehnuteľností v určených podieloch, ktoré majú značnú hodnotu, ak by chceli, mohli by ich odpredať a získať značný prospech, alebo v nich môžu bývať. Ich pomery sú oproti jej neporovnateľné.

42. Na pojednávaní sa strany sporu dohodli na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vychádzajúc zo všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností určených znaleckým posudkom v sume 171 000 eur s tým, že súd nehnuteľnosti prikáže do podielového spoluvlastníctva žalovaných, a to pre žalované v 1. a 2. rade v podiele 1/24 k celku a pre žalovaných v 3. a 4. rade v podiele 1/48 k celku s povinnosťou vyplatiť žalobkyňi ustupujúci podiel v sume 21 375 eur. Žalovaný v 3. rade preukázal súdu elektronickým výpisom z účtu, že za obdobie od 1.11. do 30.11.2025 má na účte 32 000 eur.

43. Strany sporu sa nedohodli o nároku na náhradu trov konania.

44. Právny zástupca žalobkyne poukázal na skutočnosť, že ide o 11 ročný spor, kde sa právny predchodca žalovaných N. H. odmietal dohodnúť so žalobkyňou na vyplatení, napriek tomu, že ona v tej dobe požadovala 10 300 eur, on jej navrhol len 3 319 eur a následne si v konaní uplatnil aj nárok na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Vzhľadom na uvedené nebolo možné vec riešiť inak ako v súdnom konaní. Tvrdenia právnej zástupkyne žalovaných vo vzťahu k trovám konania považoval za nepodstatné. V tejto súvislosti poukázal na svoje doterajšie písomné vyjadrenia. Uviedol, že v danom prípade ide o sporové konanie. Poukázal pritom stanoviská vyšších súdov, na stanoviská odborníkov, ktoré vo všetkých prípadoch zastávajú názor, že úspešnej strane prináleží náhrada trov konania. Vo vzťahu k tvrdeným investíciám uviedol, že žalovaná strana bola mnohokrát súdom vyzvaná, aby uviedla to, čo urobila na danej nehnuteľnosti a kedy, avšak ani raz túto skutočnosť neuviedla. Konštatoval, že keď tam niečo bolo urobené, bolo to urobené ich rodičmi, a to do smrti. Poukázal pritom na znalecký posudok predchádzajúceho znalca, že pokiaľ bolo niečo robené, tak ako to potvrdili pri ohliadke aj terajší žalovaní, bolo to urobené do smrti ich rodičov, ktorí nehnuteľnosť užívali. Nejednalo sa o investície spoluvlastníka, pretože toto nadobudli až potom. Spochybnil aj tvrdenia protistrany, že mala byť uzavretá nejaká dohoda. Pokiaľ by bola uzavretá dohoda, tak by sa bola napísala, žiadna dohoda ani v decembri nebola uzavretá. Bolo jedno stretnutie, ktorého sa zúčastnil jeden účastník, z ich strany sa nezúčastnil, predniesli niečo, že v prípade za nejakých okolností, ale samozrejme, keď 10 – 11 rokov nebol urobený znalecký posudok, tak súd musel vykonať znalecké dokazovanie podľa všetkých stanovísk NS. Trovy konania je možné nepriznať len v prípade, keď sa jedná o § 257 CSP dôvody hodné osobitného zreteľa len celkom výnimočne. Namietal, že ani finančná zlá situácia účastníkov z druhej strany nezakladá to, aby mohla byť druhá strana oslobodená od zaplatenia trov. Sú tu podmienky, keď je možné nepriznať náhradu trov, posudzujú sa okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov. Žalobkyňa bola nútená podať žalobu, to vyplýva zo všetkých dôkazov. Osobné a zárobové pomery účastníkov, čiže porovnanie jednej a druhej strany. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu a Najvyššieho súdu v danej veci, že oveľa horšie okolnosti osobné, zárobové a majetkové pomery sú na strane žalobkyne. Neprihádza to tu do úvahy, lebo aj podľa uznesenia Ústavného súdu sp.zn. 4ÚS 437/2022 a podľa § 257 CSP nie sú tu žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa a pokiaľ by aj boli nejaké sociálne pomery na strane žalovanej, tieto nezakladajú to, aby nebola priznaná náhrada trov konania. Opakovane poukázal na všetky stanoviská, či stanovisko Ústavného súdu, či JUDr. Mazáka a iné stanoviská, ktoré uviedli, ako aj

v iných konaniach na tomto súde, ktoré potvrdil krajský súd, v obdobných veciach bola priznaná náhrada trov konania.

45. Právna zástupkyňa žalovaných poukázala na to, že právni nástupcovia žalovaného mali snahu sa mimosúdne dohodnúť so žalobkyňou, avšak táto nesúhlasila s navrhovanou mimosúdnou dohodou, konkrétne išlo o situáciu v decembri 2024 keď najprv povedala, že súhlasí a neskôr bez uvedenia dôvodu od takejto dohody ustúpila. Taktiež zdôraznila, aby súd prihliadol aj na okolnosti prípadu ako aj na to, že žalovaná v 1. rade spolu so žalovaným N. H., ktorý nakoniec aj v priebehu konania zomrel, doopatrovali rodičov žalobkyne a žalovaného N. H. a navyiac investovali do nehnuteľnosti nemalé finančné prostriedky. Ďalej poukázala aj na to, že žalovaná v 1. rade, žalovaná v 2. rade a žalovaný vo 4. rade sú oslobodení od súdnych poplatkov. Vyzdvihla, že žalovaní súhlasia so zrušením a vyporiadaním spoluvlastníckeho podielu žalobkyne a na jeho vyplatení žalovanými. Poukázala na to, že celé toto konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je mimosporové konanie a je v záujme všetkých strán, aby boli upravené tieto právne vzťahy medzi spoluvlastníkmi. Mala za to, že aj judikatúra NS ako uvádzali napr. 6Cdo/252/2013, 5Cdo/75/2022, ustálila, že v takýchto prípadoch trovy konania nemožno priznať, čo je aj v súlade s princípom spravodlivosti a proporcionality, ktoré vyžaduje aj judikatúra Ústavného súdu. V tomto konaní mal žalovaný záujem o zmierlivé vyriešenie sporu, samotné ponechanie podielového spoluvlastníctva bolo jednou, je taká výnimka v zmysle slovenskej legislatívy, na ktorú upriamil pozornosť žalovaný N. H., poukázal na tie dôvody, prečo ponechať podielové spoluvlastníctva, a to z dôvodu veku, choroby, čo už silnejší dôkaz úmrtie žalovaného len potvrdzuje tvrdenia o tom, že tieto jeho tvrdenia boli pravdivé. Bolo by nespravodlivé teraz pristupovať k nejakej náhrade trov konania, keď aj samotní dedičia – žalovaní po tom, ako zdedili svoje podiely pristúpili mimosúdne k zmierlivému vyriešeniu sporu. Nie je pravdou, ako tvrdí zástupca žalobkyne, že nemali záujem o mimosúdne vyriešenie sporu. Tu je toho dôkazom žalovaná, boli prítomní na jednaní so zástupcom žalobkyne, kde sa predbežne dohodli na vyplatení sumy 21 000 eur, táto suma bola predbežne odsúhlasená s tým, že žalobkyňa neskôr oznámila prostredníctvom jej zástupcu, že bude trvať na vypracovaní znaleckého posudku, toto môže potvrdiť žalovaná. Samozrejme, že nedošlo k písomnej dohode, pretože predbežne na tom, čo sa dohodli z toho zišlo, ale nie zo strany žalovaných, ktorí mali úmysel sa dohodnúť, ale sa nedohodli pre správanie sa žalobkyne. Považovala toto za účelové tvrdenie právneho zástupcu žalobkyne. Zotrvála na tom, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, bol to zdravotný stav právneho predchodcu žalovaného, ktorý mal záujem ponechať podielové spoluvlastníctvo, chcel sa dohodnúť, ďalej to bolo ústretové správanie sa žalovaných, ktorí mali záujem uzatvoriť mimosúdnou dohodou, bol tam rozsudok NS, nie ich vinou bol rozsudok zrušený a vrátený na nové konanie. V neposlednom rade sú to aj sociálne, majetkové pomery samotných žalovaných, ktorí boli oslobodení od platenia súdnych poplatkov. V závere zotrvala na tom, aby súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo žalobkyne, ale náhradu trov konania nepriznal.

46. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára :

47. Podľa § 136 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. (2) Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

48. Podľa § 137 ods 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

49. Podľa § 141 ods. 1 OZ, spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

50. Podľa § 142 ods. 1 OZ, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

51. Podľa § 139 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne. (2) O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci

väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd. (3) Ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd.

52. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

53. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

54. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

55. Podľa § 147 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. (2) Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. (3) Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. (4) Vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

56. Medzi stranami sporu nebola sporná otázka zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva LV č. XXX kat. územie F., Q. F., Okres F., k parcele registra „C“ č. 1866/104- zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 347 m², parcele registra „C“ č. 1866/408- záhrada s výmerou 456 m² a k rodinnému domu súpisné č. XXX stojaceho na parcele č. 1866/104, súčasťou nehnuteľnosti sú tiež garáž, pivnica, dreváreň a hospodárka častí. Strany sporu sa dohodli, že súd predmetné nehnuteľnosti prikáže do podielového spoluvlastníctva žalovaných, a to pre žalované v 1. a 2. rade v podiele 1/24 k celku a pre žalovaných v 3. a 4. rade v podiele 1/48 k celku s povinnosťou žalovaných zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni za ustupujúci podiel sumu 21 375 eur vychádzajúc zo všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti 171 000 eur určenej znaleckým posudkom O. D. D. č. 23/2025 zo dňa 5.8.2025. Z uvedeného dôvodu súd žalobe vyhovel.

57. Podaním doručeným súdu 16.11.2017 (čl. 390) si žalovaný N. H. uplatnil nárok na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v sume 9 000 eur. V priebehu konania žalovaný N. H. dňa XX.X.XXXX zomrel a súd pokračoval v konaní s jeho právnymi nástupcami – žalovanými v 1. až 4. rade. Podaním doručeným súdu dňa 16.1.2025 (čl. 778) vzali žalovaní vzájomný návrh na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva späť. Žalobkyňa so späťvzatím podaním doručeným súdu 19.3.2025 (čl. 853) súhlasila. Súd preto konanie v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva zastavil.

58. Spornou skutočnosťou bol nárok na náhradu trov konania.

59. Ustanovenia § 255 CSP až § 261 CSP upravujú predpoklady, za splnenia ktorých majú strany sporu (alebo tretie osoby) právo na náhradu trov konania, ktoré vynaložili. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

60. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Cit. zák. ustanovenie vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania, čo znamená, že strana sporu, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zásada úspechu vo veci, t.j. zodpovednosť za výsledok sporu je charakteristická pre sporové konanie. „Úspech vo veci“ súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t.j. víťazstvom) v spore. Plný

úspech v spore sa zisťuje porovnaním žaloby (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech vo veci je v prípade žalobcu vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, t.j. ak sa žalobe vyhovel v celom rozsahu. Zásada úspechu sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli (trovy, ktoré sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené) v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

63. Žalobkyňa bola v konaní nepochybne procesne plne úspešná, nakoľko súd (po aktualizovaní všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti vzhľadom na dĺžku konania) rozhodol v súlade so žalobným petitom. Nemožno súhlasiť s tvrdením právnej zástupkyne žalovaných, že ide o mimosporové konanie, nakoľko konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je podľa § 137 písm. b) CSP nepochybne sporovým konaním. Jeho nespornosť nie je možné vyvodiť zo skutočnosti, že žalovaní so žalobou nakoniec súhlasili.

64. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

65. Súčasná právna úprava umožňuje úspešnej strane v spore nepriznať náhradu trov konania iba z dôvodov uvedených v ust. § 257 CSP, t.j. výnimočne, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov za účelom odstránenia neprímernej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ust. § 257 CSP nie je možné interpretovať tak, že táto norma je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale ich výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno zahrnúť neprímeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem [pozri Civilný sporový poriadok. Komentár autorov Doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kol., vyd. C. H. Beck v Prahe, 2016, str. 942].

66. V posudzovanej veci súd nezistil skutočnosti, ktoré by zakladali výnimočnosť prípadu a odôvodnili aplikáciu ust. § 257 CSP, a to ani z hľadiska okolností danej veci ani z hľadiska pomerov strán. Nie je preto dôvodné nepriznanie náhrady trov konania žalobkyni, ktorá mala v spore plný procesný úspech a vznikol jej nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Súd sa stotožňuje s relevantnou skutkovou a právnou argumentáciou žalobkyne, poukazujúcou na predmet sporu a na procesný postoj právneho predchodcu žalovaných N. H. pred podaním žaloby. Pôvodný žalovaný sa odmietol mimosúdne vysporiadať so žalobkyňou a trval na tom, aby mu ona zaplatila investície do domu. Neskôr žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a podielové spoluvlastníctvo nevyporiadať z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v jeho zdravotnom stave, odkázanosti na bývanie v nehnuteľnosti, vek, sociálnu situáciu a citové väzby k nej, nezohľadniac, že žalobkyňa je bezdomovkyňa a jej podiel na nehnuteľnosti je jej jediným majetkom, ktorý by jej aspoň čiastočne zabezpečil živobytie. Žalovaní v 1. 2. a 4. rade dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadli vo svojej zlej finančnej situácii, v zlom zdravotnom stave žalovanej v 1. rade, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá, v tom, že žalovaná v 2. rade je samoživiteľkou - matkou jedného maloletého dieťaťa a žalovaný v 4. rade je študentom, v tom že ich právny predchodca a žalovaná v 1. rade investovali do nehnuteľností finančné prostriedky a dochovali rodičov žalobkyne a právneho predchodcu žalovaných a v tom, že sa žalobkyňa odmietla s nimi mimosúdne dohodnúť. Žalobkyňa argumentovala tým, že žalovaní sa odmietali s ňou dohodnúť, svoji návrhom na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva predĺžili spor a najmä na skutočnosť, že je nemajetná, bezdomovkyňa s podlomeným zdravím, dôchodkyňa s nízkym dôchodkom vo výške 493 eur, ktorý jej nepostačuje ani na pokrytie ani najnutnejších životných potrieb. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaní sú zaviazaní na úhradu trov konania spoločne a nerozdielne a žalobkyňa je bezdomovkyňa súd nevidel dôvod na to, aby úspešnej žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola nútená podať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v dôsledku odmietavého postoja právneho predchodcu žalovaných a na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že žalovaní v závere konania, ktoré trvalo 14 rokov boli ochotní sa mimosúdne dohodnúť. To, že právny predchodca žalovaných a žalovaná v 1. rade investovali finančné prostriedky do nehnuteľnosti

a dochovali rodičov tiež nemá vplyv na nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni. Právny predchodca žalovaných a žalovaná v 1. rade bývali s rodičmi v spoločnej domácnosti, dom užívali v plnom rozsahu (aj v rozsahu podielu žalobkyne) a N. H. sám uviedol, že ju odmieta vpustiť do domu, nakoľko nesúhlasí so spôsobom života žalobkyne. Z uvedeného dôvodu nie je možné žalobkyni náhradu trov účelne vynaložených na ochranu svojich práv v základnom konaní, pri splnení zákonných podmienok nepriznať.

67. Uznesením č. k. 4C/153/2011 - 83 zo dňa 27.2.2012 bola priznaná znalcovi O. M. M. odmena a hotové výdavky za podaný ZP č. 19/2012 zo dňa 21.2.2012 v celkovej sume 291,80 eur. Táto suma bola vyplatená znalcovi len z finančných prostriedkov štátu.

68. Uznesením č. k. 1C/15/2022 - 1020 zo dňa 3.11.2025 súd určil znalcovi za podanie ZP č. 23/2025 zo dňa 5.8.2025 odmenu a hotové výdavky v sume 1 600,24 eur, pričom uvedená suma bola zaplatená preddavkovo z finančných prostriedkov štátu.

69. Za použitia čl. 4. ods. 1 CSP, v spojitosti s ust. § 259 CSP a ust. § 255 ods. 1 CSP, súd posudzoval aj nárok na náhradu trov, ktoré vynaložil štát na úhradu znaleckej odmeny.

70. Podľa čl.4. ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

71. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

72. O nároku na náhradu trov dôkazu súd rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP), o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, súdny úradník. O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli za účinnosti OSP, rozhoduje súd po 1.7.2016 podľa výsledku konania podľa § 255 alebo § 256 CSP, s tým, že o samotnom nároku rozhoduje sudca.

73. Súd taktiež zaviazal obe sporové strany (žalobkyňu a žalovaných v 1. až 4. rade) na úhradu trov štátu, ktoré vznikli nariadením znaleckého dokazovania vo veci, ktoré bolo v záujme oboch sporných strán, a to žalobkyňu v rozsahu 50% a žalovaných v 1. až 4. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 50%.

Poučenie:

1C/15/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).